

باسم‌هه تعالی

نشست با دانشجویان : بررسی و شرح روایت دعایی "اللهم ارنی الاشیاء کما هی"

حجت الاسلام و المسلمین دکتر محمدعلی مهدوی راد^۱

مقدمه

روایت و دعای عجیب و عمیق و تامل در آن کارساز و نقش آفرین است^۲. در منابع روایی ما آمده: "کان یدعوا رسول الله اللهم ارنی الاشیاء کما هی"^۳ پیامبر خدا صلی الله علیه وآلہ و سلم همواره دعا میکرد خدایا هر چیزی

۱. محمدعلی مهدوی راد، قرآن پژوه، سال ۱۳۳۴ در روستایی به نام «ینگجه» از بخش سرولات نیشاپور متولدشد تحصیلات ابتدایی را در همان دیار گذراند و پس از آشتایی با مقدمات ادبیات عرب، در سال ۱۳۴۸ وارد حوزه علمیه مشهد شد و در مدرسه آیت‌الله العظمی میلانی که با شیوه منظم و نو اداره می‌شد، تحصیل علوم دینی را آغاز کرد، وی سال ۱۳۵۴ برای ادامه تحصیل به حوزه علمیه قم رفت و دروس سطح و خارج فقه و اصول را نزد استادان صاحبنام این حوزه سپری کرد. از سال ۱۳۵۸ در کنار تحصیل و اشتغال به کارهای تبلیغی، پژوهش در حوزه علم قرآنی را آغاز کرد، ایشان در کنار درس‌های حوزوی، سه سال در درس تفسیر حضرات آیات سیدعلی خامنه‌ای، مرحوم آیت‌الله حاج میرزا جواد تهرانی و آیت‌الله سید‌عز الدین زنجانی حاضر شد و این دروس، نخستین بذرهای علاقه و کشش به معارف قرآنی را در نهاد جان وی قرار داد. او بعد از هفت سال اقامت در مشهد، به لحاظ تلاش‌های سیاسی و تعقیب ساواک خراسان، با صلاح‌دید خطبی پرآوازه آن روزگار شهید هاشمی‌نژاد مشهد مقدس را ترک و به قم هجرت کرد. در آنجا رسائل، مکاسب، کفایه و دوره عالی اجتهادی فقه و اصول را فرا گرفت، سال ۱۳۶۹ وارد دانشگاه شد و از همان آغاز، تدریس مقاطع تحصیلات تكمیلی را در علوم قرآن و حدیث به عهده گرفت. وی از نخستین همراهان مجله «حوزه» بود، سالها مدیریت آن را بر عهده داشت و ده‌ها مقاله برای آن نوشت. سیر نگارش‌های علوم قرآنی، «مشعل تفسیر» (تحفه‌الاعابدین) (تحقیق و تصحیح)، «تحفه‌الاخوان» (تحقیق و تصحیح)، «موسوعه امام علی(ع)»، «با کاروان عشق»، «تراث الشیعه القرآنی»، «سیاست‌نامه امام علی(ع)»، «نظام دفاعی اسلام»، «راهنمای آینه پژوهش» و «تدوین‌الحدیث عند الشیعه الامامیه» از آثار قلمی وی به حساب می‌آیند. مقالات و آثار این دانشمند مجاهد، در جشنواره‌های متعددی حائز رتبه‌های ممتاز بوده از جمله «کتاب پژوه» و خادم فرهنگی مکتب در نخستین هفته تاب، استاد تلاشگر و نمونه دانشگاه تربیت مدرس در سال ۱۳۷۴، محقق بر جسته علوم قرآنی در نمایشگاه قرآن کریم و کسب رتبه دوم کتاب سال حوزه برای کتاب «سیر نگارش‌های علوم قرآنی» که اکنون متن درسی «علوم قرآنی» در مقاطع کارشناسی ارشد دانشگاه‌هاست. در سال ۱۳۷۹ در جشنواره مطبوعات مقاله وی با عنوان «بازی با میراث، نقد یک سرققت» حائز رتبه نخست شد و همچنین در سال ۱۳۸۳ در جشنواره مقالات قرآنی، مقالات «تحریف» چاپ شده در دانشنامه جهان اسلام و مقاله «امامت در نگره قرآنی امام موسی بن جعفر(ع)» وی، رتبه اول را کسب کرد.

۲. استاد در ابتدا به خاطره ای که از این دعا دارد اشاره می‌کند: من سال‌های پیش در ایام عمره در مکه مقابل مستجار نشسته بودم آن جایی که غالباً شیعه‌ها بیشتر می‌نشینند و والده مکرمه حضرت علی علیه السلام از شکافی که در آن قسمت ایجاد شد آن جا بیرون آمدند و قبل از اسلام هم می‌گفتند مستجار، مستحب است کسی که طوف مستحبی می‌کند سینه را به دیوار کعبه می‌چسبانند و التجا می‌کند و خود را در پناه خدا قرار می‌دهد، مستجار در لغت به معنای جایگاه پناه است، من در مقابل مستجار نشسته بودم و در حال خودم بودم و زمزمه می‌کردم، بر قی جهید ویک مرتبه این دعای پیامبر (ص) به ذهنم آمد، همان طور که در زندگی گاهی یک چیزی مثل گاز انبر آدم را می‌گیرد، (ان فی دهر حیاتکم نفحات) ویه طور ناگهانی انسان را تکان می‌دهد، وقتی گفتم اللهم ارنی الاشیاء کما هی یک مرتبه حالتی برام حاصل شد و بدئم گر گرفت، این دعای پیامبر نهست انسان عادی دعا نکرده است

را همان گونه که هست به من نشان بده. شاید کسی بگوید این که روشن است چه نیازی به دعا کردن دارد؟ دقت کنید در توضیح این روایت باید گفت کلا دو نظام بر عالم وجود حاکم است. یک نظامی که بر کل هستی و عالم طبیعت حاکم است نظام تکوین است و تغییر و جابجایی این نظام در دست ما نیست "کُلٌّ فِ الْكِ^۱ يَسْتَخُونَ"^۲ کوه جای خودش است. دریا جای خودش است درخت هم در جای خود است، نهال هم جای خودش هست، آن نظام و سنتی که خداوند متعال درست کرده این ها به جای هم نمی روند، هیچ وقت ماه جای ستاره را نمی گیرد، آفتاب به جای ماه و ستاره نمی روند این دو تا به جای خودشون هستند و آفتاب هم به جای خودش هست، آن نظامی که خداوند متعال درست کرده این ها به جای هم نمی روند. در کل تکوین حرکتش غیر اختیاری است. اما نظام دیگر نظام تشریع این گونه نیست. من زندگی می کنم و خداوند رب من هست، خداوند رب العالمین است. در سوره حمد بارها آیه الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ در نماز واجب و در نماز مستحبی چندین مرتبه این را تکرار می کنیم. حمد تعبیر لطیفی دارد نه فقط شکر و نه فقط ستایش است. حمد به معنای کرنش، شکر، ستایش، خاکساری، تواضع فقط و فقط از آن خدادست. چرا؟ چون رب است، رب یعنی کسی که هم نقشه راه را می دهد و هم بر آن اجرا نظارت و سر پرستی می کند. رب ابل یعنی سرپرست و حاکم شتر، او که هم کاهش را میریزد و هم میداند چگونه باراز او ببرد رب یعنی نقش بند زندگی است و نقش بند زندگی ما خدادست.

هر چیزی در حد و اندازه‌ی خودش باشد

خداوند متعال در وحی هایی که بر رسول خدا صلی الله علیه واله وسلم نازل کرد همه‌ی آنچه را باید انجام دهید خدا برای ما معین کرده است. گاهی انسان دست می برد و این امور را جابجا می کند. گاهی مستحب را جای واجب و واجب را جای مستحب می گذارد، این یعنی نظام تشریع را بهم ریختن، اگر کسی علی علیه السلام را این قدر ببرد بالا که او را خدا بداند علی راضی نیست، جای او را خراب کردن است علی حق است. در زمان امام صادق علیه السلام چون کوفی ها گرایش غلوی درباره‌ی امامان علیهم السلام پیدا کرده بودند کسی از کوفه

^۳. متن این روایت در کتابهای مصباح الانس، ص: ۲۲۰، عوالی الالائی، ج ۴، ص ۱۳۲، ح ۲۲۸ و در صحیفه امام، ج ۱۹، ص: ۲۲۵، در لوعام صاحبقرانی این گونه معنا می کند که انسان عظمت و جلال الهی را بداند و حقارت و عیوب دنیا را ببیند و اهل دنیا را ببیند آن گونه که هستند و اهل آخرت را بشناسند (لوعام صاحبقرانی مشهور به شرح فقیه، ج ۸ ص: ۴۳۱).

^۴. سوره انیاء، آیه ۳۳، و سوره یس ۴۰

آمد مدینه به حضرت گفت افرادی در مورد شما هم این گونه فکر می کنند. مضمون سخن این است که امام فرمودند: وَاللَّهِ إِنَّمَا يَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ^۰ "والله اگر به علی بن ابی طالب علیه السلام بگویند گناهکار بیشتر خوشش می آید تا بگویند خدا، علی علیه السلام خدا نیست بنده خدا است، هرچیزی را همون جوری که هست خدا به ما نشان دهد، کربلا، کربلا باشد، مکه، مکه باشد مدینه، مدینه باشد، واجب واجب باشد مستحب مستحب باشد علم علم باشد کار هم کار باشد، وقتی نظام تشریع به هم بخورد همه زندگی بهم می ریزد. آن وقت راز کلام پیامبر اکرم را متوجه می شوید چرا هر روز دعا کند خدایا هر چیزی را در همان حد و اندازه‌ای که هست به من نشان بده، در نظام تشریع هر چیزی جایگاهی دارد. زندگی‌ها را نگاه کنید چرا بهم می پشه؟ زن جایگاه مرد می نشیند مرد هم جایگاه زن می نشیند، پدر جایگاه پسر می نشیند پسر هم جایگاه پدر می نشیند، در نظام تشریع هر کدام برای خودشان جایگاهی دارند. حالا اگر ما از همین حوادثی که برای میاد بگذرد در همان حدی که هست بدانیم و در همین حد از آن استفاده کنیم .

قالب و محتوا هر کدام در جای خود

مرحوم مطهری می گوید: هر چیزی در هستی یک قالب و یک محتوا به عبارتی دیگر یک شکل و یک درون مایه دارد. این که پیامبر اکرم می فرماید: "اللَّهُمَّ ارْنِي الْأَشْيَاءَ كَمَا هِيَ" : یعنی این که خدایا کاری کن که در زندگی جای قالب و محتوا را جابجا نکنم. ما در قرآن تعبیری داریم مثل بسم الله، حوقله، حبله، صلوات، قبل از انقلاب یک سخنران غیر معتم به نام فخر الدین حجازی بود من در سن ۱۷ سالگی یک سخنرانی از ایشون گوش کردم عجیب من را تحت تاثیر قرار داد وقتی هم صحبت میکرد راه می رفت . او در مورد توبه تعبیر جالبی داشت. میگفت توبه یک قالب دارد و یک محتوا و قالب آن استغفار الله است و محتوا آن برگشتن. این را هم عملی نشان می داد می گفت این راهی را که می روی کلا از آن رو برگردانی و راه درست و مورد رضایت خداوند را بروی این می شود توبه. کربلا یک قالب دارد مجالس حسینی هم یک قالب دارد نماز هم یک قالب دارد و یک محتوا. مهم این است که قالب را در حد قالب ارزش بدھیم و محتوا را در حد محتوا در حد خودش جایگاه بدھیم. اگر من در قالب ماندم و در آن اصرار ورزیدم و از هدف باز ماندم این یک تحریف است. خدا بالآخره فرموده "إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهِي عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ" یعنی نماز فحشاء را کلا و طرا از زندگی

می زداید، خدا که با ما با ما شوخی نداره .چرا این نماز در زندگی ما تاثیر نمیکند؟ برای این که قالب و محتوا نماز سر جای خودش نیست. یا این که در قالب ماندیم و از محتوا و روح نماز بهره نبردیم. مقدمات و مقارنات نماز میگویند: لباس نماز گزار نباید غصی باشد و الانماز اثر ندارد، مکان نماز گزار هم نباید غصی باشد والا اثر ندارد، این همه لقمه‌ی حرام می‌خورد و مدام بگوید : مالک یوم الدین، مالک یوم الدین .چرا فقط می‌گوییم مالک یوم الدین؟ مگر خداوند متعال مالک این دنیا نیست؟ برای است که تکوین در قیامت تجلی پیدا می‌کند و در دنیا تشریع تجلی دارد. گاهی به خطأ و از سر نادانی انسان جای خدا می‌نشیند اما خدا در تمام صحنه‌ی قیامت فرشته فریاد می‌زند "لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمُ"^۶ حاکمیت از آن کیست فرعون سرش را پایین می‌اندازد و می‌گوید "لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ"^۷ امروز حاکمیت برای خداست. عزیز من چرا مدیر شدی پزت می‌رود بالا؟ چرا رئیس شدی کسی را نمی‌شناسی؟ برای این که نمی‌دانید جابه جایی یعنی چه

درس آموزی حادثه‌ی کربلا

دهه محرم هست، حادثه کربلا بسیار سخت و درس آموز است قطعاً و جزماً و حتماً این همه که ائمه بر آن تاکید کردند و حساسیت به خرج دادند بخاطر این است که درس آموزی آن بسیار بالا هست. ثواب زیارت امام حسین علیه السلام حتی از ثواب زیارت رسول الله به نص صریح روایت بالاتر است. فقط یک استثنای دارد در کامل الزیارت ابن قو لویه قمی آمده زیارت امام رضا علیه السلام ثوابش بیشتر است، علامه امینی در شرح این روایت می‌گوید: این تاکید بر زیارت امام رضا علیه السلام مربوط به یک مرحله زمانی خاصی است که رفتن به زیارت امام رضا علیه السلام با سختی و موانعی همراه بوده و امام هادی برای تشویق بیشتر فرموده است. والا علی اطلاق زیارت امام حسین علیه السلام بالاتر است. چرا؟ ، چون درس آموزی آن بیشتر است. همین کتاب کامل الزیارات ۹۰ درصد روایات، مربوط به امام حسین علیه السلام است و ۱۰ درصد روایات در مورد رسول صلی الله علیه و آله و سایر ائمه است و بقیه توصیه به زیارت امام حسین علیه السلام معلوم می‌شود این یک اهمیتی دارد، معلوم میشه در زندگی ما یه کنش و و اکنشی دارد. به همان اندازه بفهمیم و گرنه قالب اگر بدون محتوا ارزشی ندارد. توصیه می‌کنم خطبه‌ی ۱۷ نهج البلاغه بخش آخر را بخوانید می

۶. سوره غافر، آیه ۱۶

۷. همان آیه

فرماید: اگر قرآن را آن گونه که هست مردم به کار نگیرید بدترین شییء خواهد بود که در دست آنان است.
پس به طور کلی که هر چیزی آن وقت برای ما مهم خواهد بود که در همان چارچوبی که خدا است که در نظام
تشريع برای ما معین کرده است آن را دریابیم و بفهمیم و آن را در همان حدود بکار گیریم.

خدایا فهم حقایق را آن چنان که هست به ما عنایت کن.

زندگی و مرگ ما را حسینی کن

رفت و آمدهای ما عزاداری های ما را ذخیره‌ی آخرت ما کن.